

Opzet liturgie Zondag 30 augustus 2026

Orgelspel

Mededelingen

Lied 150A

1. Geprezen zij God! Gij engelenkoor
dat steeds naar Hem hoort, prijst Hem om zijn Woord!
Gij hemelen, loof Hem wiens hand alles schiep,
die allen daarboven tot dankzegging riep.

2. Geprezen zij God! Gij allen op aard,
aanbid Hem die u als kinderen aanvaardt.
Loof Hem die uw Heer is met juichende stem.
Beantwoord zijn liefde: leef altijd voor Hem!

3. Geprezen zij God! Laat alles wat leeft
nu zingen voor Hem die alles ons geeft.
Laat jubelen het orgel, laat harp en trompet
de glorie doen klinken van Hem die ons redt.

4. Geprezen zij God! Ons lied is gewijd
aan hem die ons altijd helpt en geleidt.
Om zijn goede schepping, om hemels genot,
zijn gunst en vergeving: geprezen zij God!

Bemoediging en groet

Gebed

Uitleg bij de liturgische schikking

Lied 655 vers 1 t/m 5

1. Zing voor de Heer een nieuw gezang!
Hij laaft u heel uw leven lang
met water uit de harde steen.
Het is vol wonderen om u heen

2. Hij gaat u voor in wolk en vuur,
gunt aan uw leven rust en duur
en geeft het zin en samenhang.
Zingt dan de Heer een nieuw gezang!

3. Een lied van uw verwondering
dat nog uw naam niet onderging,
maar weer opnieuw geboren is
uit water en uit duisternis

4. De hand van God doet in de tijd
tekenen van gerechtigheid.
De Geest des Heren vuurt ons aan
de heilige tekens te verstaan.

5. Wij zullen naar zijn land geleid
doorleven tot in eeuwigheid
en zingen bij zijn wederkeer
een nieuw gezang voor God de Heer.

Gebod om Gods geest
Moment met de kinderen

Kinderlied: Groot en geweldig, Marcel en Lydia Zimmer

Schriftlezing: 1 Koningen 19

Elia op de Horeb

¹Achab vertelde Izebel alles wat Elia had gedaan, ook dat hij alle profeten ter dood had gebracht. ²Toen liet Izebel Elia de volgende boodschap overbrengen: 'De goden mogen met mij doen wat ze willen als u morgen om deze tijd niet hetzelfde lot ondergaat als zij.' ³Elia werd bang en vluchtte om zijn leven te redden. Bij Berseba in Juda aangekomen liet hij zijn knecht achter ⁴en zelf trok hij één dagreis ver de woestijn in. Daar ging hij onder een bremstruik zitten, verlangend naar de dood, en zei: 'Het is genoeg geweest, HEER. Neem mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn voorouders.' ⁵Hij viel onder de bremstruik in slaap, maar er kwam een engel, die hem aanraakte en zei: 'Word wakker en eet wat.' ⁶Elia keek op en ontdekte naast zijn hoofd een brood, in gloeiende kooltjes gebakken, en een kruik water. Nadat hij had gegeten en gedronken ging hij weer onder de struik liggen. ⁷Maar de engel van de HEER kwam terug, raakte hem opnieuw aan en zei: 'Sta op en eet wat, anders is de reis te zwaar voor je.' ⁸Elia stond op, en toen hij had gegeten en gedronken liep hij, gesterkt door dit voedsel, veertig dagen en veertig nachten door de woestijn, tot hij bij de Horeb kwam, de berg van God. ⁹Daar ging hij een grot binnen om er de nacht door te brengen. Toen richtte de HEER zich tot hem met de woorden: 'Elia, wat doe je hier?' ¹⁰Elia antwoordde: 'Ik heb me met volle overgave ingezet voor de HEER, de God van de hemelse machten, maar de Israëlieten hebben uw verbond met hen naast zich neergelegd, uw altaren verwoest en uw profeten gedood. Ik ben als enige overgebleven, en nu hebben ze het ook op mijn leven voorzien.' ¹¹'Kom naar buiten,' zei de HEER, 'en treed hier op de berg voor mij aan.' En daar kwam de HEER voorbij. Er ging een grote, krachtige windvlaag voor de HEER uit, die de bergen spleet en de rotsen aan stukken sloeg, maar de HEER bevond zich niet in die windvlaag. Na de windvlaag kwam er een aardbeving, maar de HEER bevond zich niet in die aardbeving. ¹²Na de aardbeving was er vuur, maar de HEER bevond zich niet in dat vuur. Na het vuur klonk het gefluister van een zachte bries. ¹³Toen Elia dat hoorde, sloeg hij zijn mantel voor zijn gezicht. Hij kwam naar buiten en ging in de opening van de grot staan, en daar klonk een stem die tot hem sprak: 'Elia, wat doe je hier?' ¹⁴Elia antwoordde: 'Ik heb me met volle overgave ingezet voor de HEER, de God van de hemelse machten, maar de Israëlieten hebben uw verbond met hen naast zich neergelegd, uw altaren verwoest en uw profeten gedood. Ik ben als enige overgebleven, en nu hebben ze het ook op mijn leven voorzien.' ¹⁵De HEER zei tegen Elia: 'Keer terug en ga naar de woestijn van Damascus. Daar aangekomen moet je Hazaël tot koning van Aram zalven. ¹⁶Jehu, de zoon van Nimsi, moet je zalven tot koning van Israël, en Elisa, de zoon van Safat, uit Abel-Mechola, moet je tot je eigen opvolger zalven. ¹⁷Wie ontkomt aan het zwaard van Hazaël, zal gedood worden door Jehu. En wie ontkomt aan het zwaard van Jehu, zal gedood worden door Elisa. ¹⁸Ik zal in

Israël niet meer dan zeventuizend mensen in leven laten, alleen degenen die niet voor Baäl hebben geknield en hem niet hebben gekust.'

¹⁹Elia ging weg van de Horeb. Toen hij Elisa, de zoon van Safat, aantrof was deze aan het ploegen. Ze waren aan het werk met twaalf span ossen; Elisa liep achter het twaalfde span. Elia liep op hem af en gooide zijn mantel over hem heen. ²⁰Meteen liet Elisa zijn ossen in de steek en rende achter Elia aan. 'Laat mij afscheid nemen van mijn vader en moeder,' zei hij, 'dan zal ik met u meegaan.' 'Doe wat je wilt,' zei Elia. 'Ik dwing je nergens toe.' ²¹Elisa ging terug, slachtte zijn ossen, braadde het vlees op het hout van hun juk en bood het zijn knechten aan. Daarna ging hij met Elia mee als zijn dienaar.

Lied 321 vers 1,2,6 en 7

1. Niet als een storm, als een vloed,
niet als een bijl aan de wortel
komen de woorden van God,
niet als een schot in het hart

2. Maar als een glimp van de zon,
een groene twijg in de winter,
dorstig en hard deze grond-
zo is het koninkrijk Gods.

6. Niet in het graf van voorbij,
niet in een tempel van dromen,
hier in ons midden is Hij,
hier in de schaduw der hoop.

7. Hier in dit stervend bestaan
wordt Hij voor ons geloofwaardig,
worden wij mensen van God,
liefde op leven en dood.

Persoonlijke ervaringen Jacolien

Lilian en Tim zingen: You raise me up

Overweging - Yvette

Lied 362

Hij die gesproken heeft een woord dat gáát.
Een tocht door de woestijn, een weg ten leven.
Een spoor van licht dat als een handschrift staat
tegen de zwartste hemel aangeschreven.
Hij schept ons hier een nieuwe dageraad.
Hij roept ons aan, 'Ik zal jou niet begeven'.

Hij die ons in zijn dienstwerk heeft gewild,
die het gewaagd heeft onze hand te vragen,
die ons uit angst en doem heeft weggetild
en ons tot hier op handen heeft gedragen.

Hij die verlangen wekt, verlangen stilt.
Vrees niet, Hij gaat met ons, een weg van dagen.

Van U is deze wereld, deze tijd.
Gij hebt uw stem tot op vandaag doen klinken.
Uw Naam is hartstocht voor gerechtigheid,
uw woord een bron waaruit wij willen drinken.
Gij die tot hertoe onze toekomst zijt;
dat wij niet in vertwijfeling verzinken.

Afscheid

Geliefde *zuster*,
vandaag eindigt uw dienstwerk
als geestelijk verzorger in De Elf Ranken met ambtelijke zending

Eenmaal bent u in het ambt
van geestelijk verzorger bevestigd.
Daarbij hebt u uitgesproken
dat u de heilige Schrift aanvaardt
als bron van de prediking
en als enige regel van het geloof
en dat u zich wilt verzetten tegen al wat daarmee strijdig is.
U hebt beloofd geheim te zullen houden
wat vertrouwelijk te uwer kennis mocht komen
en uw taak te vervullen
overeenkomstig de orde van onze kerk.

Wij laten u gaan en zeggen u dank
voor de overtuiging, de inzet en de liefde
waarmee u tot hertoe
uw dienstwerk vanuit Christus' kerk hebt vervuld.
Wij hopen dat u zo mogelijk en waar nodig
de kerk zult blijven dienen
met de u geschonken gaven van hoofd en hart.

Gebed

*Het past ons, HERE God, U dank te zeggen
voor de toewijding van deze dienaar des Woords,
die afscheid neemt van deze dit dienstwerk.
Voor haar volharding en trouw
prijzen wij U, Bron van alle goed.
Bevestig het werk van onze handen,
ja het werk van onze handen, bevestig dat.
U die blijkens de kracht die in ons werkt,
bij machte zijt oneindig veel meer te doen
dan wij bidden of beseffen,
U zij de heerlijkheid
in de gemeente en in Christus Jezus
tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.*

Toespraak door de voorzitter van onze kerkenraad, Bas Nooteboom
Overhandiging kaars

Voorbeden door Yvette en Jacolien

Collecte

Lied 416

Ga met God en Hij zal met je zijn
jou nabij op al je wegen
met Zijn raad en troost en zegen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Ga met God en Hij zal met je zijn
bij gevaar, in bange tijden
over jou Zijn vleugels spreiden
Ga met God en Hij zal met je zijn

Ga met God en Hij zal met je zijn:
in zijn liefde je bewaren,
in de dood je leven sparen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Ga met God en Hij zal met je zijn
tot wij weer elkaar ontmoeten
in Zijn naam elkaar begroeten
Ga met God en Hij zal met je zijn

Lilian en Tim zingen: “An Irish blessing”

Zending en Zegen

Gezongen amen